

magaj na Brezje. Romanje je združeno s vse-slovenskim taborom tretjerednikov. Po vseh železnicah dravske banovine je dovoljena polovična voznina. Vsi redni vlaki na vseh progah bodo ojačeni. Potovali bomo torej z rednimi vlaki! Vlaki vozijo ob tem-le času: Iz Maribora ob 9.16 zjutraj; iz Celja ob 10.59, iz Brežic ob 10.08; iz Savinjske in Mistlinjske doline pripelje vlak v Celje ob 10 dopoldne. Zahtevajte pri železniških blagajnah rumene izkaznice po 2 din. Na Brezjah morate dati žigosati te izkaznice!

Sporod na Brezjah. V soboto, 2. julija ob 17.30 prihod na Brezje in poklonitev Zavetnici Slovencev. Nato zasebna pobožnost in odmor. Ob 20 govor v cerkvi, po govoru procesija z baklami. Takoj nato bodo Franciškovci križarji uprizorili na prostem versko igro »Sv. Tarzicij: mučenec presvete Evharistije«. — V nedeljo, 3. julija: Svete maše od 4 dalje. Ob 9.30 cerkveni govor in sv. maša na prostem. Po službi božji na istem prostroru tretjeredno zborovanje.

Iz drugih taborov

Značilen JNS pozdrav. V Mariboru se gradi v magdalenskem okraju prepotrebna nova cerkev, ki je za njo bil temeljni kamen slovesno blagoslovljen na praznik sv. Rešnjega Telesa. Ta znameniti dogodek je mariborski »Večernik« pozdravil z značilnimi besedami. Pred vsem izraža svoj dvom, »da so sedanji časi najprimernejši za take stavbe.« Za gradbo božje hiše je vsak čas primeren. Taka gradnja je vprav potrebna v kraju, kjer hiše božje ni. In to velja v polni meri za okoliš, ki se bo zanj gradila nova cerkev. V rdečem (komunističnem) pasu okoli Pariza se je zadnja leta zgradilo mnogo novih cerkev (številka 100 bo kmalu dosežena), in vendar ne delajo pripadniki francoske ljudske fronte, ki z njimi simpatizira JNS, tej gradbeni akciji nobenih težav. Naši dični JNSarji pa bi radi to lepo, za delavsko ljudstvo vevlačno in potrebno delo zavri z zlohotnim besedičenjem. Da je nagib njihovemu nasprotovanju priatna hudobnost, se vidi iz tega, ker skušajo ljudem naslikati na steno strašilo verskega davka, češ, da se taka hiša ne sme na noben način zgraditi in vzdrževati iz verskih davkov. Kdo pa hoče vpeljati verski davek za gradbo te cerkve? Naj imenuje »Večernik« tiste, ki bi imeli tak namen in pa tudi to moč! Niti na misel ni prišlo kaj takega nobenemu izmed pristojnih činiteljev. Cerkev se bo gradila iz prostovoljnih prispevkov delavskega ljudstva, ki odločno odklanja hudobne JNS poskuse, ki se poslužujejo ostudne laži kot orožja v svojem boju zoper katoliško cerkev.

Svetniki in kmetijci. Naši kmetijci kaj radi poudarjajo, da so tudi kristjani. Da je njihovo krščanstvo neko »tudi krščanstvo«, ne pa pravo in pristno krščanstvo, dokazuje med drugim njihovo pojmovanje o svetnikih in češčenju, ki jim gre. Po katoliškem pojmovanju so svetniki osebe izredne svetosti in junaške krepostnosti, izpričane s čudeži, in zato vredni našega češčenja. Drugače pa pojmujejo svetništvo kmetijci. »Kmetijski list« (15. junija) je to-le zapisal: »Po tleh naše zemlje so pred kratkim prepeljevali zemske ostanke poljskega svetnika Andreja Bobole. Mi smo pot tega slovanskega mučenika smatrali za afirmacijo slovanstva in smo samo toliko sodelovali, kolikor je bila poudarjena slovanska miselnost. Tega naj se zavedajo tudi vsi oni, ki bi želeli drugače.« Za JNS kmetijce torej ni pri svetniku odločen njegov odnos do Boga, ki se kaže v vse nadvladujoči ljubezni in dostikrat tudi v mučeniški smrti za Boga in cerkev, marveč njegov odnos do naroda, v kolikor je češčenje svetnika afirmacija — zakaj rabi liberalni kmetijec to tujo, preprostim ljudem neznano besedo?

— narodnosti. Je sicer povsem naravno, da so svetniki iste narodnosti ljudem bližji kot svetniki druge narodnosti in za to se Slovani posebno radujemo slovanskega svetnika Andreja Bobole. Vendar pa zasluži vsak svetnik, naj pripada tej ali drugi narodnosti, čast kot božji prijatelj. In če se vzame narodnost kot edin vidik, s katerega se to vprašanje presoja, se ne sme pozabiti, da so tudi mučitelji sv. Andreja Bobole bili Slovani, čeprav druge, katolištvu sovražne vere.

Slovaki in JNS. Na Čehoslovaškem ni JNS, ta dvomljiva sreča je bratski čehoslovaški državi prihranjena. Vendar pa naša JNS kakor polž gotove vrste izteza svoje rožičke tudi proti Čehoslovaški, da

Novice

Osebnosti

100 letnica rojstva prvega slovenskega kardinala. Dne 30. junija 1938 poteče 100 let, odkar se je na Moti, takrat v župniji Sv. Križa pri Ljutomeru, sedaj Sv. Magdalene na Kápeh pri Radencih, narodil dr. Jakob Missia, poznejši knezoškof ljubljanski (1884 do 1898), nato nadškof gorški (1898—1902), od leta 1899 dalje kardinal svete rimske Cerkve, umrl 24. marca 1902 v Gorici. Pokopan je na Sveti Gori pri Gorici, kjer je v svetovni vojni našlo smrt toliko naših fantov. — Rajni cerkveni knez je bil rojak lavantinske škofije in doslej edini slovenski kardinal. Za preobnovo verskega in prosvetnega življenja si je stekel, zlasti v ljubljanski škofiji, neminljive zasluge.

Jetika pobrala mladega redovnika. V cisterijanskem samostanu v Stični na Dolenjskem je jetika pobrala na Telovo v starosti 29 let g. p. Ambrozija Brenčič. Rajni se je rodil 1. 1909 v Novi vasi pri Ptuj. Gimnazijo je študiral kot mlad redovniški gojenec v Ljubljani. Bogoslovne nauke je končal z najboljšim uspehom in je zadnja leta posvetil vse svoje moči, da bi bil napravil doktorat iz bogoslovnih ved, kar mu je žalibog preprečila mnogo — mnogo prezgodnja smrt. Mlademu duhovniku svetila večna luč!

Nesreče

Najhujši udarec za hmeljarje v Dravski dolini od Maribora do Ruš. Dravska dolina se ponaša s krasnimi hmeljskimi nasadi, ki so pa letos od Maribora do Ruš najhujše udarjeni. Hmeljska uš je nastopila v taki množini, da so hmeljarji napram tej uničevalki brez moči. Uši se je pridružila še peronospora. Oba omenjena sovražnika sta uničila že tako daleč hmelj-

SEJMARJI! Za birme in božja pota dobite za posebno nizko ceno naše molitvenike, rožne vence in druge predmete. Zglasite se v prodajalni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru ali Ptuj!

bi tudi tamkaj na svoj svojstven način oslinila — separatiste. Kajpak so to Slovaki. Vse JNSarsko časopisje, dnevno in tedensko, se zaganja v voditelja avtonomistične slovaške stranke, starega borca za slovaško svobodo, duhovnika Hlinko. »Kmetijski list« mu očita, da njegova stranka ni demokratična, morda zato ne, ker se bori za pravo vladno slovaškega ljudstva na lastnem ozemlju. Ker pa to dela, ga ta list s »pravo slovansko ljubeznijo« ovaja, da hoče Slovaško iztrgati iz bratskega sožitja s Čehi. Vse te fraze, vzete iz JNS ropotarnice, so pri nas prav dobro znane. Ko je JNS bila na vladi, so te fraze ji služile kot največji topovi v boju zoper protivnike pretiranega centralizma in unitarizma. Sedaj ko je JNS v opoziciji, so ti topovi postali nerabni v naši domovini. Ko ne more z njimi streljati v Sloveniji, pa misli, da jih lahko naperi proti Slovaški. Slovaki pa se za ta papirnat bobneči ogenj prav toliko zmenijo, kot smo se svoj čas zanj zmenili pri nas.

ske nasade, da so nekateri celo opustili nadaljnje obdelovanje, ker pridevka sploh ne bo.

Padel s strehe. V Radvanju pri Mariboru je padel s strehe in si je zlomil levo nogo 35 letni kovač Ivan Toplak, katerega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Nesreča z vojaško patrono. Anton Haring, 10 letni posestnikov sin od Sv. Jakoba v Sl. goricah, je iztaknil nekje vojaško patrono. Fant se je igralkal z nabojem, kateri se je razletel in drobci so zadehli nepredvidneža v prsa in so mu ranili pljuča. Hudo poškodovanega so prepeljali v nezavestnem stanju v mariborsko bolnico.

Dva smrtno ponesrečila v Celju. Drago Slomšek, mesar in trgovec z živino, se je peljal zadnjo nedeljo z motornim kolesom iz Celja proti Laškemu. Pri Tremerju je treščil v iz nasprotne strani vozeči avto g. Vilme Ješovnik iz Arje vasi. Slomšek je obležal na mestu mrtev. — Zadnjo nedeljo dopoldne je utonil pri kopanju v Savinji pod Grenadirjevo brvjo vojak Džemel Katanovič, doma iz vardarske banovine.

Starčka po nesreči smrtno povozil. Pod kočevsko vasjo Cvišlerji je po nesreči povozil z motornim kolesom Hans Macher iz Kočevja 84 letnega Gladnika, staroupokojenca kočevskega rudnika.

Vojak padel iz vozečega vlaka, ki ga je razmesaril. Z osebnim vlakom iz Zidanege mosta proti Ljubljani se je vozil 27 letni vojak Šaban Dautovič. Slonel je pri odprtem oknu na vratih in je radostno pozdravljajal na poljih zaposlene kmete. Pri Ponovičah je pomahal z roko skupini plevic na njivi. Naenkrat pa so se vrata vagona, na katera je bil naslonjen, odprla, padel je pod kolesa, ki so ga čisto razmesarila. Nesrečni nepredvidnež je bil ob obe nogi, razbil si je lobanjo in je obležal na mestu mrtev.

Opeka s strehe ubila šolarja. Pri prekri-
vanju strehe je padla opeka na glavo in
je ubila šolarja Ivana Novaka iz Kampolj
na Kranjskem.

Razne požarne nesreče. Med neurjem je
udarila strela v kozolec posestnika Franca
Klembasa na Vrhovem pri Radečah. Za-
radi pomanjkanja vode je kozolec pogo-
rel. Gasilci so rešili nekaj voz in detelje
izpod kozolca. — Na Čatežu pod Zaplazom
je izbruhnil ogenj v gospodarskem po-
sloplju posestnika, krčmarja in trgovca S.
Ravnikarja. Gasilci so preprečili, da ni šla
še hiša, ki se je že vžgala. — Na Perišču v
občini Velika Dolina v doljnem Posavju je
udarila med nevihto strela v senik posest-
nika Novosela. Gasilci so preprečili, da se
oganj ni razširil na hišo in sosedna s sla-
mo krita gospodarska poslopja. — Na
Pobrezju pri Št. Vidu pri Ptujju je uničil
oganj gospodarsko poslopje posestnika
Jakoba Rogine, ki je oškodovan za 20.000
din. Samo delno z zavarovalnino krita
škoda je tem bolj občutna, ker je bil Ro-
gina že lani oškodovan po požaru. — An-
toniji Rečnik iz Črnečke gore pri Preva-
ljah je vpepelil ogenj 50.000 din vredno
domačijo.

Razne novice

Odkritje spomenika blagopokojnemu
kralju pri Sv. Trojici. Na trgu pri Sv. Tro-
jici je bil zadnjo nedeljo ob veliki udeležbi
odkrit spomenik kralju Aleksandru. Otvo-
ritve se je udeležil poleg okrajnega gla-
varja dr. Šiške oddelek slovenskih fantov.

Polaganje temeljnega kamna za novo
cerkev v Mariboru. »Slov. Gospodar« je
že objavil sliko nove moderne cerkve v
Magdalenski ulici v Mariboru, za katero
je bil na Telovo slovesno položen in blago-
slovljen temeljni kamen. Slovesnost je
pričela na praznik presv. Rešnjega Telesa
ob 6. uri popoldne s prihodom, slovesnim
sprejemom in pozdravom škofa dr. To-
mažiča. Ob slavoloku pred vhodom na
slavnostni prostor je pozdravil škofa pod-

predsednik gradbenega odbora g. Wur-
zinger in belo oblečena deklica. Prisotne
so bile odlične osebnosti: mestni podžup-
pan F. Žebot, okrajni načelnik Eiletz, stol-
ni kapitelj ter magdalenski in hočki de-
kan. Pred blagoslovitvijo je vladika na-
govoril številne navzoče in jim je razložil
važnost nove cerkvene stavbe za magda-
lenski delavski okraj in želel potrebnemu
delu božji blagoslov. Po blagoslovitvi
gradbenega prostora in po podpisu listine
je bila slednja vzdignana. Slavnost je po-
vzdignila godba železničarjev in petje. Go-
vorili so še g. Oberžan kot dušni pastir
tamošnjega delavskega okraja, Stanko
Habjanič v imenu gradbenega odbora,
mestni svetnik Veronek za železničarje in
g. podžupan Žebot, ki je poudaril dejstvo,
da se je izvršilo polaganje temeljnega
kamna za novo hišo božjo ob času, ko bo-
mo v Mariboru posebno slovesno proslav-
ljali 20 letnico Jugoslavije.

Polovična vožnja za obiralce hmelja.
Minister dr. M. Krek je izposloval polo-
vično vožnjo za obiralce hmelja pod istimi
pogoji kakor lani.

Nepozabljiva dvajsetletnica. Te dni mi-
neva dvajset let velike bitke na Pijavi v
Italiji, v kateri so krvaveli številni sloven-

V
ečkrat je že prepozno, nikoli
pa ni prezgodaj, da se začne s
pravilno nego zob.

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

ski fantje in možje. Naj se te dni oni sreč-
ni, ki so prišli živi iz teh bojev, v molitvi
spominjajo svojih padlih tovarišev!

Nemški »smrtni žarki«? Iz Rima so
oglasili svetu, da je dalo nemško letalsko
ministrstvo napraviti na letalo tipa »Hen-
kel H 60« posebno napravo, ki bo izžare-
va tako imenovane smrtne žarke, ki bodo
na nasprotnih letalih, proti katerim bodo
poslani, povzročili motnje v motorju, tako
da se bodo ustavili in bodo letala popadala
na tla. Za enkrat so prve preizkušnje teh
aparatur pokazale, da delujejo s polno go-
tovostjo, a le na krajšo daljavo. Nemško
letalsko ministrstvo se je zato odločilo,
da bo dalo zgraditi veliko število zračnih
balonov, ki bodo te naprave nosili in ki
bodo v zraku viseli drug pri drugem ter
tako tvorili neprehodno zračno zaporno
črto. Nemčija misli te naprave uporabiti
predvsem za zračno zaporo svojih meja,
ker se nasprotnim letalom na noben način
ne bo posrečilo prodreti skozi »črto smrt-
nih žarkov« v notranjost nemškega
ozemlja.

Sprejem v Dijaški dom v Ptujju. V Dijaški
dom v Ptujju se sprejmejo telesno zdravi in
npravno nepokvarjeni sinovi dobrih krščanskih
družin, ki želijo obiskovati tukajšnjo državno
realno gimnazijo ali meščansko šolo. Kdor ho-

Bosanski »Tarzani«

Puščavnik svoje vr-
ste so odkrili orožniki
v gozdovih pri vasi Tr-
novi blizu Banja Luke.
Pri patrolnem obhodu
so zagledali v gozdu go-
lega moškega z dolgo
brado, ki je skakal po
drevju kakor veverica.
Ko so ga prijeli, so ugo-
tovili, da je neznanec
mutast. Kmetje pa so
pripovedovali, da se je
mož pred leti vrnil iz
Amerike s precejšnjimi
prihranki. Iz bojazni, da
ga ne bi kdo okradel, je
nesel denar v banko, a
spotoma izgubil hranil-
no knjižico. Odpeljal se
je nazaj v mesto in po-
skušal dvigniti denar
brez knjižice. V banki
na same besede niso šli
ter kajpak odklonili iz-
plačilo vloge. Moža je
nesreča tako potrla, da
je znal in onemel. Po-
tkati se je začel po go-

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega
polja iz pretekle in sodanje dobe

Orožniška patrolja ni izpustila enkrat zavohane-
ga plena. Orožnika sta morala zajeti Jurija, za vsako
ceno. Videla sta ga celo, v katero poslopje je pri-
bežal v skrajni sili in da ni mogel nikamor drugam
kakor pod kup krme. Približala sta se res pravemu
seniku, na katerem je tičal zasledovani. Najbolj
vestni ter službeno navdušeni orožnik je stekel po
lestvi na škedenj in pričel pozivati begunca na mirno
predajo.

Jurija je prešinjala pod senom bridka zavest,
da je odzvonilo njegovi svobodi. Razne ukane so mu
švigale po možganih, oklenil se je v zmedi ter strahu
najbolj nerodne. Iz skrivališča je odgovoril orožniku
z jokavim glasom, zakaj neki bi tiščal roke v orož-
nikovo verigo, ko pa hoče samo k dekletu pod okno.

Prvemu orožniku je priskočil tedaj na pomoč to-
variš, ki je poznal dobro Jurija in ga je poklical
izpod kupa krme po imenu.

Sedaj je bilo Potočniku za biti ali ne biti. Naen-
krat je vstala pred njim osvežena in že enkrat res-

nično doživeta slika vklenjenega človeka, katerega
zaslišujejo, ga obsodijo in se zapahnejo za njim težka
vrata ječe za vse življenje... Ta na lastni koži in
duši okušani doživljaj mu je vtil moč, da je potegnil
iz žepa revolver in oddal iz razdalje 4—5 korakov
tri strele. Zgrešenim Jurijevim kroglam je orožnik
odgovoril iz puške in je rnil drznega strelca v desno
ramo. Niti skeleča rana ni omajala v preganjanem
zavesti, da se mora braniti, sicer bo koj vklenjen
— in zbogom zlata svoboda za vselej. Ustrelil je še
dvakrat v upanju: zasledovalca bosta skočila proč
od sena in mu ponudila priliko za skok s škedenja in
pobeg v kritju temne noči. Tudi ti dve krogli sta
odjeknili v gluho noč...

Orožnik je užugal prav resnega upornika z drugo
kroglo v levo nadlaket in mu strl s hudo rano na-
daljni odpor. Patrolja je naglo sprevidela, da je sokol
ob peruti, planila proti senu, izvlekla ranjenca in
mu nataknila verigo brez zoperstavljanja. Jurij je
uvidel brezplodnost odpora in se je pokoril, kar mu
je velel mož postave.

Še isto noč po aretaciji na dobrovškem seniku so
odvedli Jurija Potočnika v zapor mariborskega okrož-
nega sodišča, kjer mu je obvezal rani sodni zdravnik.
Sodnik je pričel koj s preiskavo in zasliševanjem

če biti sprejet v I. razred gimnazije, mora napraviti prej sprejemni izpit na katerikoli državni gimnaziji. Starši, ki ne veste, komu bi poverili z novim šolskim letom svoje sinove, ki jih pošiljate v mestne šole, zahtevajte brezplačno prospekt Dijaškega doma v Ptuj, ki ga vodi očetje minoriti. Tu se sprejemajo za zmerno ceno v popolno oskrbo dijaki, brez ozira na poklic, kateremu se žele gojenci posvetiti. — Vzgoja sloni na versko-moralni podlagi. Vsa potrebna pojasnila dobite pri vodstvu ali v poslanem prospektu.

Salezijanski zavod v Veržaju ima pet privatnih gimnazijskih razredov. Javne izpite polagajo gojenci na državni gimnaziji v Muraski Soboti. Pouk v šoli je resen, kar pričajo lepi uspehi pri izpiti, vzgoja prvovrstna, oskrbovalna nizka. Sprejemajo se dečki in mladenčki, ki čutijo veselje za duhovski stan in taki, ki so že prekoračili starost, predpisano za obiskovanje državnih gimnazij. Prodnja s spričevalom o dovršeni ljudski šoli in krstni list naj se pošlje na »Vodstvo Marijanišča« Veržaj, pošta Križevci pri Ljutomeru.

Dijaki celjske gimnazije se sprejemajo na stanovnje in urano v dijaškem konviktu pri očetih kapucinih v Celju. Ugodnosti: stalno nadzorstvo patra prefekta, očetovska vzgoja, pomoč pri učenju, dobra hrana, prostorno igrališče. Nadaljnja pojasnila se dobe na samostanski porti pri kapucinih v Celju.

Kdor hoče biti poceni oblečen, naj kupuje ostanke pri Sternecki, Celje. Pišite takoj po cenik!

Sanatorij v Mariboru. Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

Ljudska igra »Krucice«, ki jo je napisal Mariborčan Brumen, je dotiskana in je družtvom na razpolago v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila in pri avtorju: Brumen, Maribor, Orožnova ulica 2. Družtva, sezite po njej!

Obžalovanja vredni slučajji

Tat izmaknil zlato uro z verižico. V Mariboru v Marmontovi ulici se je priklatil v stanovanje mizarja Matije Močnika neznanec ob času, ko je bila mizarjeva žena na vrtu. Odnesele je 2300 din vredno zlato uro z verižico.

Za 6000 din prodane ukradene svile. Mariborska tvornica za svilo Toma je odpustila pred nedavnim tri delavce. Policija je odpuščene te dni zaprla, a je enega ta-

koj izpustila, dočim je dva pridržala. Dokazali so, da sta pred odpustom odnesla iz tovarne večje ter manjše kose še neizdelane svile, katero sta po nižjih cenah hitro prodala. Pri zaslišanju sta priznala, da sta razpečala 60 m svile za 6000 din.

Izsledena trgovina ukradenih koles. V Zgor. Dupleku pri Mariboru so prijeli barbarški orožniki delavca Ignaca Kranjca in Jožefa Klamferja, ki sta bila izurjena tata koles. Bila sta pridno na delu po Mariboru in Ptuj. Ukradena kolesa sta prepleškala, opremila z novimi številčkami in sta jih prodajala. Orožniki so odkrili celo skladišče pokradenih koles: 9 močskih koles, ukradenih v Mariboru in 5 okvirov, s katerih sta izpilila številke.

Krvav obračun med pijanimi fanti. Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so se sprli fantje v neki gostilni, iz katere jih je slednjič krčmar vendarle spravil. Na povratku proti domu pa je le prišlo do pretepa, v katerem je imel glavno besedo nož. V krvi sta obležala posestnikova sinova Peter Platenjak in Slavko Samec. Prvi je dobil 7 zabodljajev, drugi pa dva.

Velika tatvina. Franc Greif, posestnik v Trničah na Dravskem polju, je javil orožnikom v Račah, da mu je ukradel nekdo iz zaklenjene omare 26.100 din. Greif je denar dvignil pred kratkim iz hranilnice.

Roparski napad. V Žikarjah v Slovenskih goricah so vdrli v noči trije maskirani neznanci v hišo Marije Mulec, ki je spala v sobi s služkinjo. Pod pretjno smrti so zahtevali denar. Eden od tolovajev je vse prebrskal in je iztaknil v omari 60 din ter zlato uro. S pretepanjem so roparji Mulecovo prisilili, da jim je izročila pet hranilnih knjižic. Služkinja jim je morala dati svoj prihranek 100 din. Ko so imeli nasilneži denar, so se spravili nad prekaženo meso in zaseko. Kar niso pojedli, so zavili v papir in odnesli s seboj. Oropana posestnica je javila rop koj drugi dan orožnikom. Ti so pregledali stanovanja sumljivih ljudi. Pri enem so našli masten pa-

pir, v katerega je bil pri Mulecoveh vtaknil meso, in ga je pozabil sežgati v peči. Kakor hitro sta tovariša aretirana poznala, da je nepredvidnež pod ključem, sta pobegnili.

Žrtve pretepa. V Dornavi pod Ptujem je prišlo med nekaterimi vročekrvneži do pretepa, v katerem je imel žalibog nož glavno besedo. Posestniški sin Ožbalt Petek je dobil več nevarnih zabodljajev in se je moral zateči v ptujsko bolnico. Ranjena sta še bila posestniški sin Ignac Šegula in delavec Matej Kaisersberger.

Ukradena lovška puška menjala v enem letu šest lastnikov. Lani je javil polkovnik Margetič oblasti, da mu je bila ukradena ob priliki lova na Dravskem polju 6000 din vredna lovška puška. Orožniki na Teznu pri Mariboru so puško izsledili in zaplenili nekje v Halozah. Tekom enega leta je bilo orožje v rokah šestih lastnikov. Prvi je kupil puško od tate za 150 din, zadnji pa za 600 din.

Ljubezenska žaloigra. Na Telovo predpoldne se je odigrala v Žičah pri Slov. Konjicah v gostilni Beznik Ljubezenska žaloigra, ki je zahtevala dvoje mladih življenj. V prvem nadstropju omenjene krčme sta odjeknila dva strela. Na pomoč prihiteli so zagledali na tleh 21 letno trgovsko nastavljenko Ano Marzidovšek, medtem ko se je 24 letni kovaški pomočnik Franc Vrečko boril s smrtjo, a je izdahnil kmalu po prepeljavi v konjiško bolnico. Ana Marzidovšek je bila v trgovini v Poljčanah. Vrečko je doma iz Ponikve in je bil zaposlen v Žrečah. Vzrok strašnega dejanja je nesrečna ljubezen. Sigurno je zvalil Vrečko žrtev v svojo sobo, kjer se je odigralo zaradi ljubosumnosti krvavo dejanje, katero je pretreslo celo okolico in je povzročilo veliko žalost staršem in sorodstvu žrtev.

Pastir našel v gozdu truplo zadavljene ženske. V hrastovem gozdu pri Brežicah, skozi katerega vodi bližnjica na Globoko, je našel pastir truplo starejše ženske. V najdeni so prepoznali 52 letno prevzittkari-

nevarnega ponarejevalca. Z izpraševanjem po precej hudem boju prijetega ni bilo nič kaj pravega. Rani sta se razboleli ter obetali gnojitev z najhujšim, če ju ne očistijo z izdatno zdravniško pomočjo v bolnišnici.

Jurij Potočnik je bil oddan v mariborsko splošno bolnišnico 20. maja 1925 radi nevarnega vnetja ran.

Kako jo je neovirano in srečno potegnil iz bolnišnice 21. maja in kako je povzročal oblasti po popolnem okrevanju v domači oskrbi največje preglavice, o tem nam bosta pripovedovali naslednji poročilci.

VIII. poglavje

Pobeg iz bolnišnice

Kakor hitro je bil Jurij v bolnišnici med drugimi bolniki, se mu je rodil sklep: pobegniti ter zadihati v svobodi, četudi bo umrl radi vnetja ran. Pobeg iz bolnišnice ni bil niti težaven, saj ni bil zastražen in sobolnikom je bilo neznan, kakega tovariša so dobili. V bolniški postelji je prebil samo prvi dan in agibal: ali se mu bo ponudila drugi dan prilika, da zgine neopaženo in se zateče vsaj za prvo silo k svojcem in prijateljem na Dravsko polje?

Drugi dan, 21. maja, je vstal koj po preobvezi.

Preizkušal je moči, če bodo vzdržale za precejšen hod iz Maribora proti domu. Opoldne je še jedel v sobi. Nato se je podal z drugimi bolniki v bolniški preobleki po vrtu na sprehod v urah, katere so določene obisku bolnikov. Na sprehodu je gledal ves čas okrog, kje bi iztaknil kako skrivališče, kamor bi se potuhnil do večera, ko bi mu bilo mogoče uiti v bolniški halji na polje in od tam dalje.

Naletel je na odprtino v ograji. Dovolj je bila prostorna za prikritje in povrh je lahko skozi njo v temi smuknil z vrta. Čez dve uri so zapustili dvorišče vsi drugi bolniki. Jurij se je skrili neopaženo v že izbrani prikriti kot v ograji in je čakal na mrak.

Tamkaj je prebil leže in sključen neznosno dolge ure. Mraz ga je tresel vsled hudega razbolenja ran. Vse bolečine je zmagalo upanje, da bo zopet prost. Krog osme zvečer je legla z mrakom na vrt še gosta megla. Ogleдал se je naokrog. Nikjer žive duše. K zemlji pripognjen se je potegnil skozi ograjo in jo ubral proti železnici ter od tam na polje, kjer se mu ni bilo bati kmečkih ljudi. Zaustavil in zagrabil bi ga ne bil nikdo več, kvečjemu bi se bil hudo prestrašil, kaj tava ter blodil okrog po njivah visoka prikazen v dolgi platnjeni halji.

(Dalje priložnost)

zdu in se hranil z zelenci in divjimi živalmi, ki jih je lovil z roko. Ko so mu orožniki pokazali denar, je zavrisical in splezal z drevesa na tla. Nato so ga oddali v umobolnico.

Kobilice kot krma

V Južnoafriški Uniji so delali že več let poskuse s koblično moko, s katero so krmili živino. Poskusi so pokazali, da živini dodatek takšne moke prav ugaja. Kraje dajejo po njem za 10 odstotkov več mleka. Koblična moka doslej ni bila preveč poceni, ker so jo pripravljali pač v manjših količinah. To se bo mogoče sedaj spremenilo. Kakor nadalje poročajo, nima mleko krav, ki jih hranijo s takšno moko, nobenega zoprnega okusa.

co Baro Vrstovšek s Piršembrega v župniji Pišeca. Komisijški ogled in raztelesenje sta dognala, da je bila rajna na sejmu v Brežicah, na povratku proti domu pa je bila napadena in zadavljena. Oblast je že na sledu zločincu.

Izpred sodišča

Brata obsojena radi uboja. Dne 30. januarja so v hiši posestnika Mavriča na Ločkem vrhu fantje pili in plesali. Prišla sta tja tudi brata, 36 letni Anton in 28 letni Rudolf Kovačič. Rudolf je ustrelil posestniškega sina Franca Breznika iz lovške peške tako v trebuh, da je umrl po prevozu v mariborsko bolnišnico. Anton Kovačič pa je z nožem hudo ranil Franca Repiča. Na sodni razpravi v Mariboru dne 18. junija sta se brata izgovarjala s silobranom, a so izpovedale priče ravno nasprotno. Rudolf Kovačič je bil obsojen na štiri leta strogega zapora, Anton pa na šest let robije.

Obsodba zaradi potvorjenih tisočakov. Naš list je že poročal o izrednem risarskem talentu 32 letnega soboslikarja Antona Petriča z Gornika pri Litiji. Žalibog je Petrič risarsko nadarjenost zlorabljal za potvarjanje jurjev in je prišel zaradi tega v ječo. 66 letni posestnik Anton Gracar z Gradišča je prišel 16. aprila k orožnikom pri Sv. Križu pri Litiji. Javil je, da mu je izmaknil Anton Petrič 10. aprila ob priliki slikanja sob tri tisočake. Orožniki so prijeli Petriča, ki je tatvino priznal, a tudi izpovedal, da je bankovce sam naredil. Pri ponarejanju mu je šel na roko stari Gracar. Dal mu je na razpolago posebno sobico in mu je oskrbel za vzorec pristnega jurja. Gracar se je zavezal, da bo spravil potvorbe v promet in pri tem mu bo pomagal 28 letni sin Vinko Gracar. Petrič je že izborno ponaredil šest tisočakov, ko je bila zadeva razkrinkana in je omenjena trojica dajala odgovor 14. junija pred malim kazenskim senatom v Novem mestu. Anton Petrič je bil obsojen na tri leta robije in triletno izgubo častnih pravic ter na 10.000 din globe, v primeru neizterljivosti pa še na 100 dni robije. Vinko Gracar na leto dni robijo in na triletno izgubo častnih državljskih pravic in na 1000 din globe, v primeru neizterljivosti še na 10 dni robije. Anton Gracar na leto dni robije in plačati mora tudi po 1000 din odškodnine zasebnim oškodovancem.

Slovenska Krajina

Sobota. Na mednarodni mladinski tabor v Ljubljani se tudi mi z vso vnemo pripravljamo. Samo iz Sobote bo šlo naših fantov in deklet okoli 70. Tudi nastopili bomo na stadionu. Vse prijatelje naše mladine vabimo, da grede z nami.

Gospoda kaplana Zelko iz Dobrovnika in Tratnjek od Sv. Jurja sta dobila bolezenski dopust. Zelimo jima skorajšnjega okrevanja. Kaplan g. Godina Ignacij je upokojen.

Salameci. V Ljubljani je napravil višjo maturo naš domačin Kerčmar Avgust. Po več desetletjih je to prvi dijak katoličan iz sebeščanske župnije, ki je končal gimnazijo. Kakor sišimo, bodo naše pokopališče povečali. Je že skrajni čas, samo lepo mirno, da ne pride do kakih verskih preprič.

Vaneča. V soboto pred Sv. Trojico smo imeli v Prekmurju hudo nevihto. Zareči oblaki so se z veliko naglico podili iz štajerske strani. Ball

sno se toče, ki naše kraje tako pogosto obiskuje. Pa hvala Bogu smo dobili le dež. Nevihta je prišla nepričakovano, tako da je zajela še veliko ljudi na polju. Trinajstletna učenka iz naše vasi je nesla svoji materi na polje dežnik, ki je imel železen ročaj. Sredi polja je kar nenkrat strela udarila v dežnik in seveda tudi deklico in jo na mestu ubila. Morda bi jo še spravili v življenje z umetnim dihanjem, pa tega pri nas ljudje niso večeli in mislijo, da je vsak takoj mrtev, če ga strela oplazi. Naj sveti rajni večna luč! To je menda prva žrtev strele letos v Slovenski Krajini.

Sv. Sebeščan. Našemu Prosvetnemu društvu je banska uprava dovolila kmetijsko-gospodinj-ski tečaj. Prosimo, da se rok določi za naš kraj za zimo, ker sedaj naših deklet ni doma. Najbolj bi nam ugajalo tako od decembra do marca. Naša dekleta že sedaj opozarjamo na ta pomemben tromesečni tečaj.

Sv. Sebeščan. Naše Prosvetno društvo je kupilo stavbišče za društveni dom in sicer od žekš Štefana — vrt med šolo in njegovo hišo. Stavbišče je gotovo najlepše daleč naokrog. Zdej smo začeli že tudi z graditvijo. Tu zidamo vse društvene prostore razen dvorane, ki jo bomo zidali drugje. Stavba bo enonadstropna. Vsega bo v stavbi devet prostorov razen stranišča. Dva prostora bosta velika po 45 kvadratnih metrov. Zidarska, tesarska in mizarska dela so že oddana. Za dva tedna bo stavba že pod streho. Prvo smo mislili zidati na nadarbinskem svetu, pa bi nas preveč stal material, ker svet ni raven in še ne bi bil na tako krasni točki.

Sv. Sebeščan. Naš domačin — kitajski misijonar gospod Kerec zida veliko poslopje na Kitajskem. Stalo bo okrog dva milijona dinarjev. Pomoči čaka iz domačega kraja. Sestre v Radečah so poslale eno gospodično okrog po Sloveniji, ki nabira prostovoljne prispevke. Bila je že v Ljubljani, Mariboru in drugih župnijah. V Mariboru je dobila okrog 9000 din. Prišla je tudi v Prekmurje. V Soboti je nabrala 1500 din. Med drugim je dal šef borze dela v Soboti — brat misijonarjev g. Kerec Franc 200 din in točko tudi narodni poslanec g. Benko. Zavodi bi lahko dali veliko več, ko pa večkrat izdajajo denar za druge res nepotrebne stvari. Tako je na primer dala Kmečka posojilnica le 20 din. V naši mali siromašni fari je pa dobila okrog 1000 din, kar je na vsak način veliko. Šla bo tudi v vse druge župnije. Pomagajte našemu misijonarju in siromašni kitajski deč!

Oigav je denar? Pri Sv. Sebeščanu je bila prej verska šola, ki so jo obiskovali le katoličani. Občina Pečarovec (kraj Sv. Sebeščan) je vzela v najem za luteranske otroke eno sobo in je bil tam pouk le za luteranske otroke. Nabavila je tudi inventar in še nekaj denarja je bilo naloženega kot šolski sklad. Pozneje se je šola ukinila in so tudi luteranski otroci začeli hoditi v bivše katoliško šolo. Inventar so odpejali v Puconce proti vsem pravilom, hranilno knjižico pa odnesli na sresko načelstvo. Ze večkrat je šola pri Sebeščanu prosila ta denar, pa ga ne more dobili, čeprav ima edino ona pravico. Zdej so nujno potrebne nove klopi in prosimo oblast, da se sedaj ta denar da šoli v Počarovec.

Naši rajni

Maribor. Dne 15. rožnika — dan pred Telovim — je v mariborski bolnišnici po dolgotrajnem in hudem trpljenju umrla Jerca Senekovič, rojena leta 1882 pri Sv. Ani v Slov. goricah. Po končani ljudski šoli je kmalu stopila v službo pri domačem g. župniku in dokanu dr. Ant. Suhaču.

HRANILNICAM IN POSOJILNICAM

Vse potrebne tiskovine za uradno poslovanje dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Priporočamo vam tudi nabavo lastnih hranilnih knjižic. Natisnemo vam vsako, tudi majhno naklado.

Zaradi točnega poslovanja s kmečkimi dolžniki si kupite brošuro, ki ima vse zadnje spremembe in dopolnitve ter avtentična tolmačenja.

Pisarniške potrebščine vam nudimo po ugodnih cenah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Ptuj.

Od tam je s posredovanjem ondotnega g. kaplana, ki mu je bila za vso skrb zmirom hvaležna, prišla v Maribor k svoji teti Ani, kuharici v dijaškem semenišču, od tam pa v bogoslovje, kjer je kot kuharica ostala nad 23 let. Iz bogoslovnega semenišča se je leta 1926 preselila v kapiteljsko hišo in je pri g. kanoniku R. Janežiču služila do svoje smrti. Njena življenjska pot je, od očetove hiše naprej, vedno tekla ob strani duhovnikov, ki jih je kot mlada Marijina družbenka zvesto poslušala pa tudi ubogala. In morda je tudi ta njena pokorščina nekoliko pripomogla k izredni sreči, da jo je kot služkinjo, ki si je od mladih nog dalje vse svoje življenje z delom svojih rok služila vsakdanji kruh, na njeni zadnji poti 17. junija spremljalo četrto bogoslovcev in 16 gg. duhovnikov, med njimi vsih sedem stolnih gg. kanonikov, ki jim je kot bivša kuharica v bogoslovnici svoj čas pripravljala vsakdanje kosilo. Takšnega odlikovanja še najbrž ni bila deležna nobena služkinja. Pogrebne obrede je ob asistenci magdalenske duhovščine izvršil stolni kanonik g. dr. Ivan Žegar, ki je ob odprtem grobu pred mnogostevilnim žalnim občinstvom iz mesta in okolice z genljivimi besedami orisal požrtvovalno in bogoljubno življenje pokojne Jerice ter obenem podčrtal bistvene lastnosti in kreposti prave krščanske služkinje. Toliko v tolažbo vsem njenim sorodnikom, ki izgubo dobre sestre, predrage tete in zlate botre najbolj bridko občutijo in objokujejo. Pa kaj, ko se ne da več pridrčati iz groba! — Gerčica, kakor so jo navadno klicale domačinke, dast je nad 40 let živela in služila v mestu, ni zatajila svojega slovenjgoriškega značaja. Bila je vesela narave in je v družbi rada zapela kakšno domačo, narodno, še rajši pa Marijino; saj jih je znala mnogo na pamet. Tudi pri petju v cerkvi se je rada uglasila. Za posvetno razveseljevanje ni marala nikdar. Preprosta v obleki in vsakdanjih potrebščinah je mislila vedno na to, kako bi pomagala drugim, zlasti svoji vdoveci materi ves čas, dokler jih je imela. Za vsa njena dobra dela naj ji bo Vsemogočni bogat plačnik!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Smrt je pobrala našo ljubo Tiliko Slavčevico. Pred par dnevi je zaspala mlado dekle po kratki in mučni bolezni. Bila je vzorna katoličanka in navdušena prijateljica »Slov. gospodarja«. Pred letom in pol je izgubila svojega očeta, a zdaj je bela žena pretrgala nit tudi njenemu življenju. Naj počiva v miru! Sorodnikom naše sožalje!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Smrt je preselila v večnost Alojzija Anderliča v starosti 62 let. Zapustil je lepo urejeno posestvo, žalujčo ženo in osem otrok, od katerih so štirje že preskrbljeni. Rajni je bil več let župan občine Podplat, odbornik občine Slatina okolica in odbornik sedanje občine Rogška Slatina ter dolgo vrsto let cerkveni ključar Sv. Trojice. Bil je stalni naročnik »Slov. gospodarja«. Val, ki so ga poznali, žalujejo za njim. Naj počiva v miru — žalujčim naše sožalje!